

[Dyremose]

undtagelsesbestemmelser omkring disse punkter, og det, der er min bekymring, den bekymring, jeg har forsøgt at udtrykke i dag, er, at ministeren ikke har udnyttet disse undtagelsesbestemmelser fuldt ud. Hvis de øvrige EF-lande udnytter disse bestemmelser fuldt ud og vi ikke gør det i Danmark, stiller man de små og mellemstore virksomheder i Danmark dårligere end virksomheder af samme størrelse i de andre EF-lande. Det er jeg betænkelig ved, og det er altså én af grundene til, at vi tager et forbehold for resultatet af udvalgsarbejdet, inden vi meddeler vores endelige stilling til lovforslaget.

Endelig vil jeg til den radikale ordfører sige, at jeg med glæde og interesse hørte den skepsis, der var omkring valget af 10 pct. i § 43 i stedet for de 20 pct., der står i direktivet. Det tyder på, at bl. a. det konservative folkeparti og det radikale venstre har noget at snakke om i udvalget i forbindelse med denne lovgivning. Det glæder vi os til.

Rahbæk Møller (SF):

Fru Mimi Jakobsen undrede sig over, at SF kunne finde noget godt i noget, der kom fra EF. Jeg konstaterer, at fru Mimi Jakobsen ikke rigtig har forstået problemet ved EF-samarbejdet. Problemet er ikke, at tyskere, hollændere, italienere osv. er dummere end danskere; det er noget nær det samme. Derfor er det, der kommer dernedefra, en blanding af godt og skidt, præcis som det, der produceres i dette høje ting.

Ministeren mente endda, at mange EF-direktiver på selskabsområdet går i en ønskelig retning, og det er da muligt, han har ret i det, det vil jeg slet ikke diskutere her og nu, men det væsentlige er, at når en lovgivning er belagt med et EF-direktiv, så er vi bundet, ikke sådan som ministeren vil fejlcitere mig, at vi kun kan bevæge os efter en EF-rytme, stadig væk har vi da nogen suverænitet på en lang række områder, men vi kan kun lovgive inden for disse rammer, som er udstukket af EF-direktiverne, og de bliver stadig snævrere og snævrere.

Det er den problematik, som hr. Waldorff har fat i, og jeg er meget enig i hr. Waldorffs indlæg. Dog vil jeg gøre opmærksom på, at denne suverænitetsafgivelse sker jo ikke nu ved lovens vedtagelse. Den skete, dengang EF-direktivet blev vedtaget i Ministerrådet.

Fra den dag var det umuligt for os at komme med en lov, som stred mod direktivet. Derfor burde den ansvarlige minister naturligvis have stemt nej nede i Ministerrådet, men i øvrigt fremsat den lov, som nu foreligger her i tinget.

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg tror kun, det var hr. Dyremose, der her i anden omgang henvendte sig til mig. Jeg synes, jeg skal understrege, som hr. Dyremose også var inde på, at der altså bliver 7 måneder efter den forventede beslutning om dette lovforslags ikrafttræden til at forelægge det for erhvervslivet, men vi skal vel på den anden side sige til hinanden, at vi er vidende om, både hr. Dyremose og jeg, at erhvervslivets hovedorganisationer samt de statsautoriserede revisorer og mange andre i ganske lang tid har beskæftiget sig med dette stof, så det er i hvert fald ikke organisationerne ubekendt.

Det får mig også til at sige, at hr. Dyremoses tanke om en særlig revisorgruppe, der skulle bestilles til at opstille regnskaber, tror jeg ikke er nødvendig. Jeg kan ikke vide på forhånd, om de statsautoriserede revisorer finder anledning til at søge foretræde for udvalget, men det ville ikke undre mig, også fordi man vil konstatere, når man læser og hører om det, at på visse områder er de statsautoriserede revisorer i deres indstillinger gået længere end det samlede Gomardpanels flertal, og derfor tror jeg, vi via også denne gruppe på den ene eller den anden måde vil få en orientering som den, vi har behov for for at vide, hvordan dette kan komme til at spænde af. Det er jo sådan i dag, at der er ingen af de virksomheder, vi her snakker om, som ikke har en revisor, og disse revisororganisationer er altså forberedt på det, der skal ske.

Så var hr. Dyremose specielt inde på problemet omkring de mindre virksomheder, og her er for mig kun at sige, at mindre virksomheder har for mig at se samme behov for at placere sig i udviklingen, og mindre virksomheders kunder, mindre virksomheders kreditorer, mindre virksomheders leverandører og mindre virksomheder set i forhold til samfundet har den samme situation som de større. Der er blot den forskel, at man ikke kan stille helt så store krav til detalje-